

Artikel X.

1) Hvis Boets Værdier ikke er tilstrækkelige til fuldt ud at dække Fordringerne, kan Kreditorerne, hvis Landets Lovgivning berettiger dem dertil, forlange af den kompetente stedlige Myndighed, at Dødsboet erklæres konkurs. Naar Konkursen er erklæret, skal alle de til Boet hørende Dokumenter, Effekter eller Værdier af den konsulære Myndighed overleveres til den kompetente stedlige Myndighed eller til Kuratorerne i Konkursboet, medens det vedblivende paahviler Konsulen at repræsentere sine Landsmænds Interesser.

2) Det er en Selvfølge, at Konkurserklæringen kun vedrører den Del af Boet, der befinder sig i det Land, hvor Skiftebehandlingen er paabegyndt, men er uden Virkning med Hensyn til de af afdøde i hans Hjemland eller i andre Lande efterladte Ejendele.

Artikel XI.

1) Ved Udløbet af den i Artikel VII fastsatte Frist skal den konsulære Myndighed indenfor et Tidsrum af 3 Maaneder i Overensstemmelse med de i Landet gældende Tariffer betale alle Omkostninger og Regninger, der paahviler Boet, og fyldestgøre de Fordringer, der maatte være anerkendt af den konsulære Myndighed selv eller af Landets Domstole, naar disses Afgørelse i Henhold til denne Konventions Artikel IX er blevet æsket.

2) Den konsulære Myndighed skal derefter overlevere Boet til de berettigede eller, hvis disse ikke personligt har givet Møde eller sendt en befuldmægtiget, til sin Regering.

3) Hvis der, som i Artikel IX omtalt, er anlagt Retssager imod Boet, og disse ikke er afsluttet ved Udløbet af den i Artikel VII fastsatte Frist, skal den konsulære Myndighed efter Ordre fra en kompetent Domstol opbevare hele Boet eller en saa stor Del deraf, der maatte være tilstrækkelig til at fyldestgøre Fordringerne, som Depositum, indtil de kompetente Domstole har truffet endelig Afgørelse.

4) Den konsulære Myndighed skal kun til sin Regering aflægge Regnskab for Bestyrelsen af Boet. Arvingerne har Ret til at erholde en Genpart af disse Regnskaber.

Artikel XII.

1) Under alle Spørgsmaal, som maatte opstaa i Anledning af Paabegyndelsen af Skiftebehandling, Bestyrelsen og Opgørelsen af Dødsboer skal Konsulen for hvert af de respektive Lande ipso jure anerkendes som repræsenterende Arvingerne. De stedlige Myndigheder kan i intet Tilfælde kræve, at Konsulen skal fremlægge Fuldmagter fra Arvingerne eller officielle Bevisligheder for, at der findes Arvinger, hørende til afdødes Nation.

2) Konsulen kan i enhver Sag, der angaar det under Skiftebehandling værende Bo, enten personlig eller ved Fuldmægtig, give Møde for alle de kompetente judicielle, administrative eller andre Myndigheder for at forsvare Boets og Arvingernes Interesser ved at forfølge deres Ret eller ved at tage til Genmæle overfor de Fordringer, der fremsættes mod dem. De af Konsulen valgte Fuldmægtige skal besidde alle de i Landets Lovgivning foreskrevne Egenskaber og være forsynede med en Fuldmagt fra den konsulære Myndighed.

3) De stedlige Myndigheder skal have Ret til paa Anmodning af de interesserede, og for saa vidt de stedlige Love tillade det, at udnævne en Repræsentant for Dødsboet efter en Dansk i Rusland eller en Russer i Danmark, der skal forsvare Dødsboet i de judicielle Sager, der maatte blive rejst imod det. I dette Tilfælde skal Landets Myndigheder, saasnart Udnævnelsen finder Sted, derom underrette den konsulære Myndighed, der, hvis den anser det for nødvendigt, kan træde i den paagældende Repræsentants Sted.

4) Det er dog en Selvfølge, at Konsulen aldrig kan inddrages personligt i nogen Sag, som angaar Dødsboer efter hans Landsmænd.

Artikel XIII.

1) Arveretten med Hensyn til urørlig Ejendom saavel som Afgørelsen af enhver Fordring eller Tvist med Hensyn til Arv, bestaaende af urørlig Ejendom, er under-